

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (ensamdomare)
den 23 oktober 2003

Mål T-279/01

Giorgio Lebedef
mot
Europeiska gemenskapernas kommission

”Tjänstemän – Betygsrapport – Upprättad för sent –
Skadeståndstalan”

Fullständig text på franska II - 1203

Saken: En talan om dels ogiltigförklaring av kommissionens beslut att delvis avslå sökandens klagomål vari han yrkade skadestånd för den ideella skada han lidit till följd av att hans betygsrapporter för åren 1995/1997 och 1997/1999 upprättats för sent, dels yrkande om skadestånd för nämnda ideella skada.

Avgörande: Kommissionen skall till sökanden erlægga 1500 euro utöver de 619,73 euro som sökanden redan tillerkänts av tillsättningsmyndigheten. Talan ogillas i övrigt. Kommissionen förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

Sammanfattning

1. Tjänstemän – Talan – Skadeståndstalan – Yrkande om ogiltigförklaring av det administrativa beslutet att ogilla skadeståndstalan – Yrkande som inte är självständigt i förhållande till skadeståndsyrkandena (Tjänsteföreskrifterna, artiklarna 90 och 91)

2. Tjänstemän – Betygsättning – Betygsrapport – Upprättande – Försening – Fel i tjänsten som medför en ideell skada – Försening som delvis kan tillskrivas tjänstemannen (Tjänsteföreskrifterna, artikel 43)

3. Tjänstemän – Betygsättning – Betygsrapport – Tjänstemän som företräder de anställda – Bedömningsförfarande – Tidsfrist för den slutgiltiga bedömningen (Tjänsteföreskrifterna, artikel 43, bilaga II, artikel 1.6; kommissionens allmänna genomförandebestämmelser, artikel 7)

1. En institutions beslut att ogilla ett yrkande om skadestånd ingår i det administrativa förfarande som föregår en skadeståndstalan som väcks vid förstainstansrätten.

Följaktligen kan yrkanden om ogiltigförklaring (av nämnda beslut) inte bedömas självständigt i förhållande till yrkandena om skadestånd. Den rättsakt genom vilken institutionen tar ställning under det administrativa förfarandet leder nämligen endast till att den part som påstår sig ha lidit skada ges möjlighet att väcka en skadeståndstalan vid förstainstansrätten.

(se punkt 29)

Hänvisning till förstainstansrätten den 18 december 1997, T-90/95, Gill mot kommissionen, REGP 1997, s. I-A-471 och II-1231, punkt 45; förstainstansrättens 6 mars 2001, T-77/99, Ojha mot kommissionen, REGP, s. I-A-61 och II-293, punkt 68; förstainstansrätten den 5 december 2002, T-209/99, Hoyer mot kommissionen, REGP 2002, s. I-A-243 och II-1211, punkt 32

2. Institutionen skall tillse att betygsrapporter upprättas regelbundet vid de tidpunkter som anges i tjänsteföreskrifterna och att de upprättas i enlighet med gällande föreskrifter, såväl i syfte att uppnå en god förvaltning som att tillvarata tjänstemännens intressen. En för sent upprättad betygsrapport kan i sig skada en tjänsteman, eftersom dennes karriär kan påverkas av att en sådan rapport saknas när beslut som rör denne fattas. En tjänsteman vars personalakt inte har kompletterats regelbundet och är ofullständig lider en ideell skada mot bakgrund av den osäkerhet och oro som han känner beträffande sin yrkesmässiga framtid. Om det inte föreligger särskilda omständigheter som motiverar de förseningar som har konstaterats, har institutionen gjort sig skyldig till ett fel i tjänsten som utgör grund för skadestånd.

En tjänsteman kan emellertid inte inge klagomål beträffande att dennes betygsrapport har upprättats för sent, när förseningen beror, åtminstone delvis, på denne tjänsteman eller när denne på ett betydande sätt har bidragit till det.

(se punkterna 55 – 57)

Hänvisning till domstolen av den 18 december 1980, 156/79 och 51/80, Gratreau mot kommissionen, REG 1980, s. 3943, punkt 15; domstolen den 6 februari 1986, 173/82, 157/83 och 186/84, Castille mot kommissionen, REG 1986, s. 497, punkt 36; förstainstansrätten den 8 november 1990, T-73/89, Barbi mot kommissionen, REG 1990, s. II-619, punkt 41; förstainstansrätten den 16 december 1993, T-20/89, Moritz mot kommissionen, REGP 1993, s. II-1423, punkt 50; förstainstansrätten den 28 maj 1997, T-59/96, Burban mot Europaparlamentet, REGP 1997, s. I-A-109 och II-331, punkterna 44 och 50; förstainstansrätten den 12 juni 2002, T-187/01, Mellone mot kommissionen, REGP 2002, s. I-A-81 och II-389, punkterna 77 – 79

3. I de allmänna genomförandebestämmelserna i artikel 43 i tjänsteföreskrifterna, som antagits av kommissionen, föreskrivs det inte någon exakt tidsfrist för den partssammansatta kommitté ad hoc som skall pröva överklaganden för det fall att den skall yttra sig om betygsättningen för en tjänsteman som utför arbete såsom företrädare för de anställda. Mot bakgrund av att hela förfarandet, enligt artikel 7 i nämnda bestämmelser, skall ha avslutats den 31 december det ifrågavarande året, är denna tidsfrist även tillämplig avseende tjänstemän som utför arbete såsom företrädare för de anställda. Avseende dessa tjänstemän föreskrivs i dessa bestämmelser nämligen först ett yttrande av betygsättningsgruppen ad hoc och vid överklagande av den partssammansatta kommitté ad hoc som skall pröva överklaganden. Vidare, enligt artikel 1 sista stycket i bilaga II i tjänsteföreskrifterna, får inte utförandet av arbetet såsom företrädare för de anställda vara till nackdel för tjänstemannen. Om tidsfristen den 31 december inte var tillämplig avseende bedömningsförfarandet för dessa tjänstemän, skulle de anses lida skada på grund av nämnda arbete genom att de inte slutgiltigt betygssätts samtidigt som de tjänstemän som inte utför arbete såsom företrädare för de anställda.

(se punkt 63)